REVISTĂ LUNARĂ DE GÂND CREȘTIN ANUL I

Revista Renovatio

Nr. 1

Ianuarie 2026

Fratele Constantin · Florin Ianovici

Alternanță · Florin Ianovici

Gând de seară · Florin Ianovici

Asemeni lui Hristos · Florin Ianovici

În palmele lui Dumnezeu · Florin Ianovici

Editor: Asociația Creștină Renovatio · număr retrospectiv, alcătuit la 2 noiembrie 2026

misiunearenovatio.ro/revista/

SUMAR

1. Fratele Constantin

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/fratele-constantin/

2. Alternanță

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/alternanta/

3. Gând de seară

   Gând · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/gand-de-seara/

4. Asemeni lui Hristos

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/asemeni-lui-hristos/

5. În palmele lui Dumnezeu

   Editorial · Florin Ianovici · https://misiunearenovatio.ro/editoriale/in-palmele-lui-dumnezeu/

EDITORIAL

Fratele Constantin

Florin Ianovici

Zilele acestea mi-a scris Constantin. Este un frate din Valencia, care în august a suferit un AVC hemoragic în aceeași zonă ca și mine: trunchiul cerebral central. Fratele s-a rugat pentru mine și era plin de bucurie pentru faptul că Dumnezeu S-a îndurat de mine și că recuperarea merge bine.

M-a rugat să mă rog pentru dânsul împreună cu biserica, întrucât eu știu prin ce trece. Nădejdea de a-și reveni este doar la Dumnezeu. „O să mă fac și eu bine și știu că Dumnezeu mă va vindeca, chiar dacă doctorii dau din cap."

Știu, frate Constantin, prin ce treceți. Cunosc senzația de slăbiciune, de istovire la fiecare efort și vă înțeleg lupta pe care o duceți. Știu cât de greu este să faci față gândurilor de neputință și cât de dificil este să te trezești deodată că nu mai ești cine ai fost.

Îi mulțumesc lui Dumnezeu că mă trece pe aici, prin această vale, pentru că așa am devenit frate cu durerea celor care trec tăcuți prin aceeași vale. Chiar acum, când scriu, m-a sunat un slujitor, Marian, care mi-a amintit că m-am rugat pentru Elena, soția dânsului, care a trecut printr-un AVC, iar Dumnezeu S-a atins de dânsa și s-a recuperat. M-am înviorat la gândul că Dumnezeu are ultimul Cuvânt și că El poate totul în noi toți.

Nu numai pentru fratele Constantin, ci pentru toți cei care sunt țintuiți de slăbiciunea bolii, îmi înalț glasul și mă rog ca Dumnezeu să le dea putere să ducă lupta până la capăt și, în marea Sa milă, Domnul să Se atingă de inima, mintea și trupul lor.

Dați slavă lui Dumnezeu că El ne ține în picioare, bucurați-vă de pâinea de pe masă, odihniți-vă în Cuvânt, vorbiți între voi cu psalmi și nu-i uitați pe cei care sunt vlăguiți de lupta cu boala, rostind pentru ei o rugăciune.

Dumnezeu să ne ajute.

EDITORIAL · 1 CORINTENI 15:49

Alternanță

Florin Ianovici

M-am trezit la ora 4 dimineața. Avusesem un vis foarte lucid, iar fiecare amănunt îmi stăruia în minte.

Eram la o părtășie cu credincioșii. În dreapta mea se aflau câțiva tineri. Unul dintre ei făcea glume, iar ceilalți râdeau. Nimeni nu era atent la Cuvântul care se rostea; toate privirile și urechile erau îndreptate spre tânărul care se simțea foarte bine fiind în centrul atenției.

Alți credincioși erau adânc abătuți, copleșiți de apăsările pe care le trăiau. Erau absenți, prinși într-o lume a îngrijorărilor. Nici ei nu auzeau Cuvântul.

O altă parte se uitau la televizor. Cu stupoare am văzut cum, într-un colț, era un televizor cu sonorul dat la minim, unde un cățeluș simpatic se zbenguia, iar unii credincioși îl urmăreau cu interes.

Am simțit o mare durere sufletească și am ridicat glasul, strigând:

„Fraților, nu vă sperie faptul că noi, oamenii credincioși, trăim această ALTERNANȚĂ?

Nu vă sperie că trecem așa de repede de la cele sfinte la cele lumești?

Nu vă sperie că le amestecăm atât de tare?”

S-a făcut o mare tăcere și toți erau cu luare aminte la aceste cuvinte.

Așa m-am trezit. Treaz fiind, mă gândeam: oare ce este de făcut?

În vis nu fusese nicio lămurire, ci doar întrebarea care i-a amuțit pe cei mai mulți. Am făcut o rugăciune și am adormit din nou.

Eram iarăși în același vis, exact de unde mă trezisem. De data aceasta însă au venit și cuvintele prin care eram învățați ce să facem pentru a nu mai avea această trecere, această schimbare, această alternanță de la cele duhovnicești la cele firești.

Iată ce am auzit:

Învingeți ispita

Ea pândește și caută să zămislească păcatul. Țineți pofta sub stăpânire și nu dați prilej păcatului să se înfiripe. Dacă veți fi mereu în alertă și veți veghea, ispita nu va deveni păcat.

Implicați-vă în slujire

Fiecare să caute să facă ce poate pentru semenii săi. Fiecare să caute faptele vrednice de pocăință și să nu fie neroditor. Să lucrăm pentru Împărăția lui Dumnezeu.

Îndrăzniți să credeți

Fiecare promisiune a lui Dumnezeu este vie. Fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este plin de putere. Să nu lăsăm balivernele lumii și îngrijorările vieții să sugrume Cuvântul lui Dumnezeu. Să îndrăznim să credem că tot ce a spus El se va împlini.

———

E luni, început de zi și de săptămână. Cred cu tărie că Duhul lui Dumnezeu ne îndeamnă să fim întregi – cu mintea, inima și trupul pregătite – pentru ca să nu ne mai risipim, să nu ne mai destrămăm, ci în toate să fim în Hristos și ai lui Hristos.

În acest ceas al dimineții îmi răsună clar și limpede chemarea apostolului Pavel:

„Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc."

(1 Corinteni 15:49)

Destul am purtat chipul celui pământesc, destul am făcut voia celui rău.

E timpul să purtăm chipul Celui ceresc, e timpul ca:

„Tu să te ții în totul totului tot numai de Domnul Dumnezeul tău."

(Deuteronomul 18:13)

Fii biruitor cu Dumnezeu.

GÂND

Gând de seară

Florin Ianovici

Întristare nu are nevoie de motiv. Bucuria are nevoie. Fără să găsim un motiv de bucurie, tristețea intră în drepturi imediat.

Știu că mântuirea este cea mai mare bucurie din viața omului, doar că atâtea vin în viață încât, din păcate, uneori uităm cât suntem de binecuvântați.

Prinși în vâltoarea multor neajunsuri, tensiuni, greutăți de tot felul, nu mai găsim motive să ne bucurăm și cădem pradă tristeții.

Fă rog să facem un exercițiu pentru a alunga tristețea:

Ridică-te, mergi câțiva pași și binecuvântează pe Dumnezeu că poți.

Ia în mână paharul cu apă, du-l la gură, soarbe o înghițitură și fii bucuros că poți.

Ridică ochii spre cer și privește fără grabă, bucurându-te că poți.

Trage aer în piept și trage aer cu nesaț, plin de bucuria că poți respira singur.

Sunt atâția semeni, mai buni decât mine, care nu pot.

Tare mult te iubește Dumnezeu.

EDITORIAL · MATEI 13:58

Asemeni lui Hristos

Florin Ianovici

O sticlă de apă costă la magazin între 3 și 5 ron. La restaurant costă între 7 și 12 ron. În aeroport costă 15 ron, iar în avion chiar mai mult.

De ce spun acest lucru? Iată de ce: valoarea ta este dată și de locul unde te afli. Oricât te-ai strădui să crești, să construiești ceva frumos și folositor, îți va fi imposibil dacă mediul unde te afli îți este ostil și dușmănos.

Matei 13:58 – „Și n-a făcut multe minuni în locul acela din pricina necredinţei lor.” Poți scrie în loc de necredință, ostilitate, dispreț, respingere. Știi despre ele că și tu ai avut parte. Nu ești dator să înduri răutatea unui mediu care nu dă doi bani pe tine.

Sâmbătă am avut o discuție cu un credincios care și-a pierdut partenerul de viață. A fost bolnav și a rugat slujitorii să vină la spital să facă o rugăciune pentru el. Nu au venit, dar au sunat că să spună că nu au rost să vină întrucât situația medicală este fără nicio nădejde. La înmormântare pastorul nu a venit, dar i-a spus că el nu vine pentru că nu îl plătește biserica. Poate cuiva I se pare ciudat ce relatez, dar, din nefericire, este adevărul crud.

După moartea partenerului au trecut 4 luni și nimeni dintre cei din Biserică nu i-au călcat pragul casei și nimeni nu a dat niciun telefon. Acum, după 4 luni, mă întreba ce să facă?

Am rămas fără cuvinte. Aș fi vrut să îi spună să meargă la biserică, dar mă întrebam în suflet: care biserică? Cum poți numi familie duhovnicească pe cei care nu vin la spital când partenerul e pe moarte și nici la înmormântare? Mă gândeam că biserica Renovatio a postit 40 de zile – încheiate ieri – ca Dumnezeu să mă vindece. Dumnezeu să îi răsplătească.

M-am trezit rostind cu greutate și durere: mai e vreo altă biserică pe lângă tine?. Mi-a răspuns: „da, la 100 de km.” – este din diasporă - I-am dat sfat să meargă acolo. Cu speranța că va găsi de această dată o familie.

Dacă îți stă în putință ieși din orice mediu care nu te merită. Lasă pe cei ce sunt nepăsători, batjocoritori să rămână cu ei înșiși și tu roagă-L pe Dumnezeu să îți dăruiască oameni care te merită cu adevărat, oameni pe care să îi poți prețui pentru că semănă cu Hristos.

În fond nu contează că suntem diferiți unii de alții câtă vreme nu suntem diferiți de chipul lui Dumnezeu. Stai lângă oameni care reflectă chipul lui Dumnezeu.

Biruință să avem.

EDITORIAL

În palmele lui Dumnezeu

Florin Ianovici

Nu ai obosit să fii tare? Nu ai obosit să pari mereu puternic? Când te întâlnești cu ei zâmbești, ca mai apoi, când ești singur, să cazi în tristețe. Ce lume vanitoasă ne-a făcut să jucăm aceste jocuri obositoare?

Să nu uiți că prea multă strălucire în fața oamenilor nu îți va aduce prieteni, ci profitori. Plus că strălucirea noastră pământească cu care vream să impresionăm pe oameni, îl depărtează pe Dumnezeu de noi.

Nu, nicidecum nu te încurajez să te plângi oamenilor. Te va ustura tare dacă o faci. Nu vreau să devii „tare" în a te plânge altora. Știu că a te plânge este și o profesie pentru unii.

„Să mă pălmuiască un sol al Satanei", spunea apostolul Pavel. E de neînțeles, de neconceput. Să îmi fie cu iertare, dar acest verset ar trebui să dezumfle toate pretențiile aiuristice ale unora care decupează Biblia ca să îmbrace credincioșii în armură de mucava.

„Ești de neoprit, ești puternic, ești de neatins, ești special." Nici că am pomenit niște scorniri mai mincinoase ale umanismului poleit cu versete biblice rupte de înțelesul lor.

Dar nu sunt nici carne de tun pentru diavol. Una este să înțelegi că Satana poate să pună un țepuș în calea ta și alta este să îți iei țeapă de la Satana lăsându-te amăgit de minciuna că tu ești un zero barat înaintea lui Dumnezeu și că meriți numai șuturi.

Atunci? Ce fac în zilele acestea, când realmente m-am săturat să fiu „bine" în fața oamenilor, dar m-am săturat și să mă văd mereu ca o scamă pe reverul altora?

Ascultă-l pe apostolul Pavel care nu ne descrie al treilea cer cu tainele lui, ci ne descrie cea mai mare revelație dată omului: harul lui Dumnezeu. În timp ce unii caută sensurile ascunse ale cuvintelor sfinte și ne fac pe toți să părem niște ageamii care nu înțeleg treaba cu Iran, Groenlanda, Venezuela, Europa, apostolul Pavel ne spune simplu: harul Lui îmi este îndeajuns.

Când Satana ridică palma asupra ta, tu ascunde-te în palmele Lui. În palmele Lui este biruința. Biruința asupra diavolului nu stă doar în dispariția necazului, ci în înțelegerea harului.

Și ce trebuie să înțeleg? Simplu: prin necazuri, prin încercări, prin suferințe, Satana îți dă o palmă, adică stârnește în tine descurajare, revoltă, neputință, toate cu o sigură țintă: să te lași de Dumnezeu, să te lași de credință, să te lași de slujire.

Ce ai de făcut? Simplu: îi dai și tu diavolului o palmă prin faptul că rămâi lipit de Dumnezeu, rămâi credincios Lui, chiar dacă necazul, suferința, problemele nu au plecat de la tine.

Harul tău, Doamne, ne este îndeajuns.

CASETA REDACȚIONALĂ

Publicație
Revista Renovatio, revistă lunară de gând creștin, Anul I, Nr. 1 – ianuarie 2026

Editor
Asociația Creștină Renovatio, CIF 38766448, sediul social: Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

Colectivul redacțional
Redactor-șef: Florin Ianovici
Redactor: Gabriel Marin

Adresa redacției
Str. Izbiceni nr. 5, Sector 1, București

E-mail
contact@misiunearenovatio.ro

Periodicitate
lunară, apariție continuă, online: https://misiunearenovatio.ro/revista/